

PRINCIPALS CAUSES DE DEGRADACIÓ

Reacció Físico-química:
 Degradació dels materials com a resultat de la interacció entre l'arenisca i els agents ambientals com son, l'acció eòlica, l'acció de l'aigua i els canvis tèrmics. Aquest procés erosiona la construcció conduint-la a la ruïna.

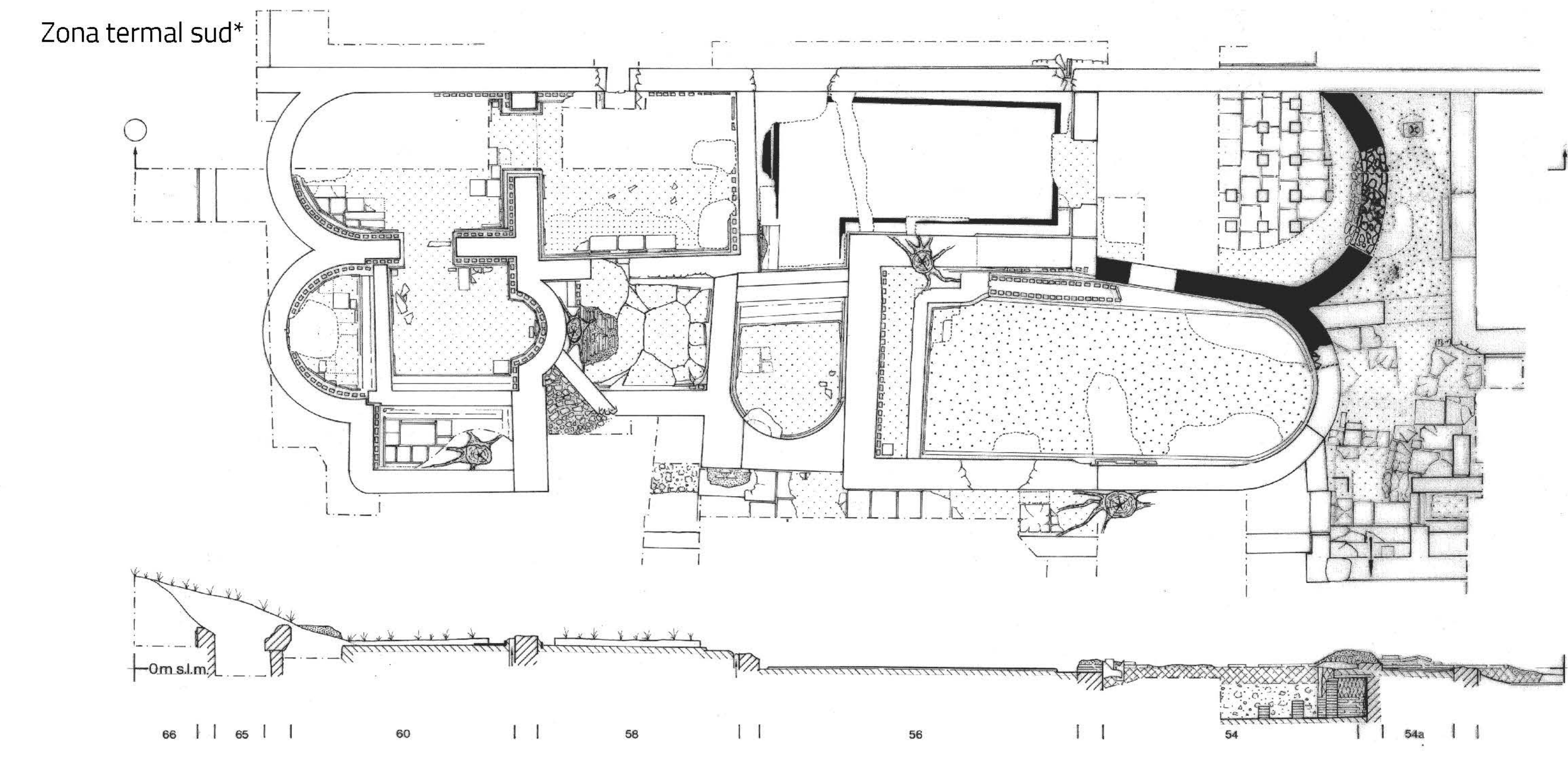
Humitat de la zona:
 L'aigua ascendeix per la capilaritat, donant peu a l'aparició de sals solubles. Aquesta aigua dissol les sals dels materials, que amb l'asseccament es tornen sòlides augmentant el volum i creant fissures, esquerdes i pèrdues de material.

Biòtiques:
 En les restes parcialment descobertes. Trobem fruit de la llum, la humitat i el substrat l'aparició d'algues biòtiques. L'humitat constant juntament amb la llum del sol, permet el desenvolupament d'algues, mosses i plantes que deterioren les restes. També l'aparició de líquens, que exerceixen una pressió física en el substrat mitjançant la contracció i la expansió del taló. Produint àcids com el carbònic i l'oxàlic, que causen corrosió superficial als materials com la pedra i la fàbrica.

Transformació en pinada:
 La transformació del lloc en pinada fa que aquestes espècies invasives creïn dins les construccions i sobre els mosaics. Afectant amb les arrels gran part del entorn ja que tendeixen a expandir-se horitzontalment, arribant a creuar molt més que la mida total de la seva copa que arriba a medir entre els 6 i 12 metres.

Principals zones d'afectació*

CRITERIS RESTAURACIÓ-CONSOLIDACIÓ

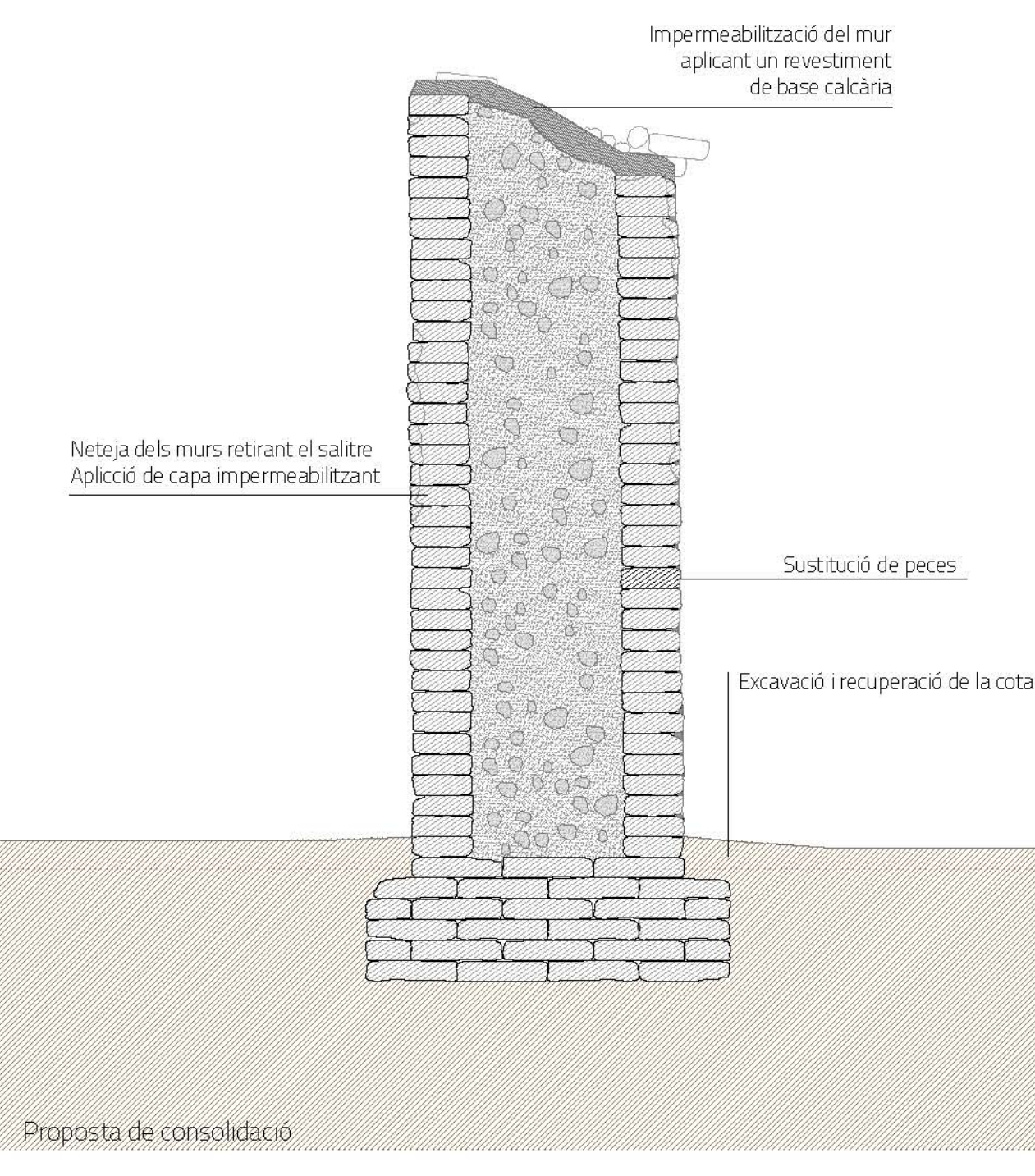
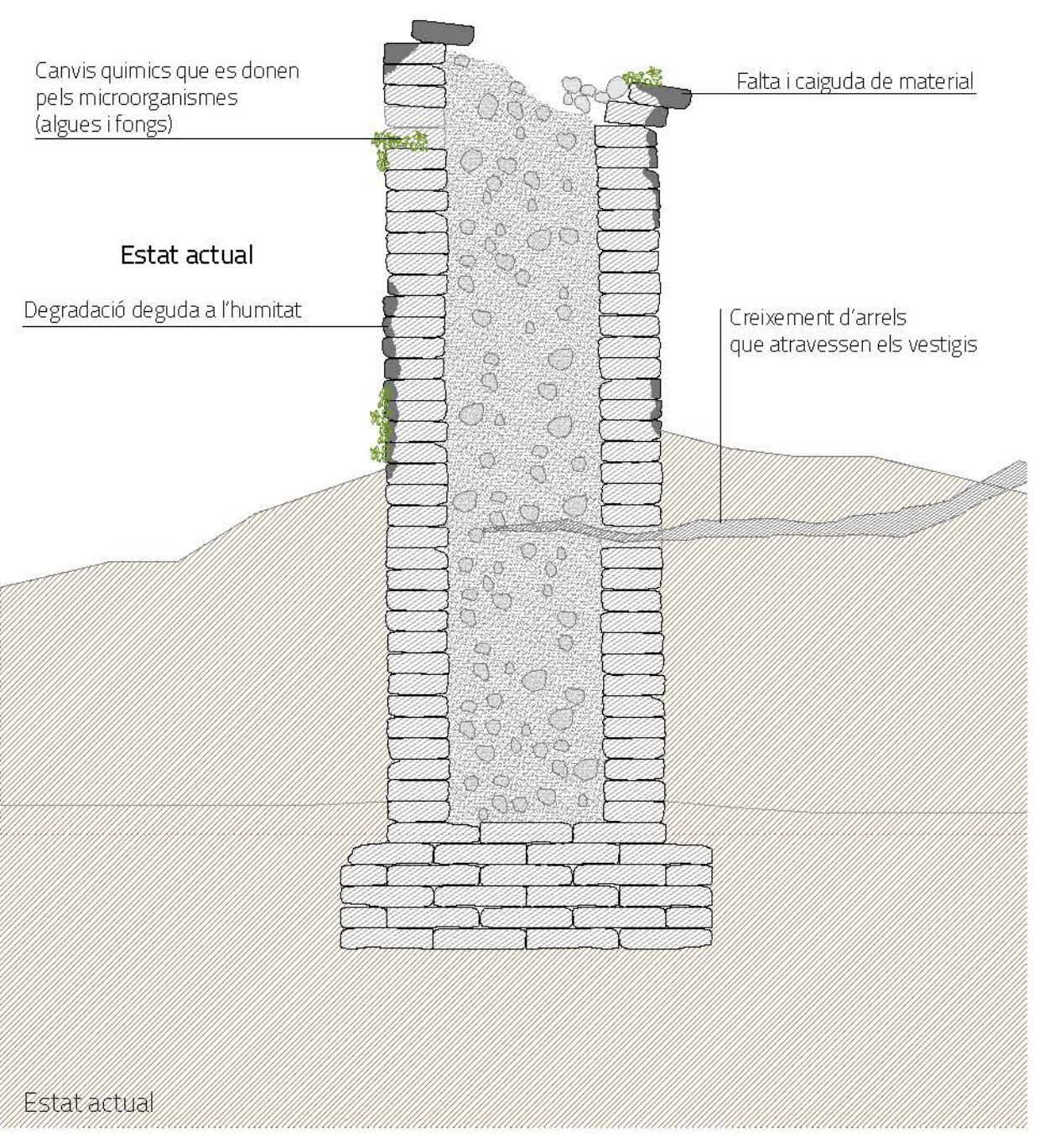
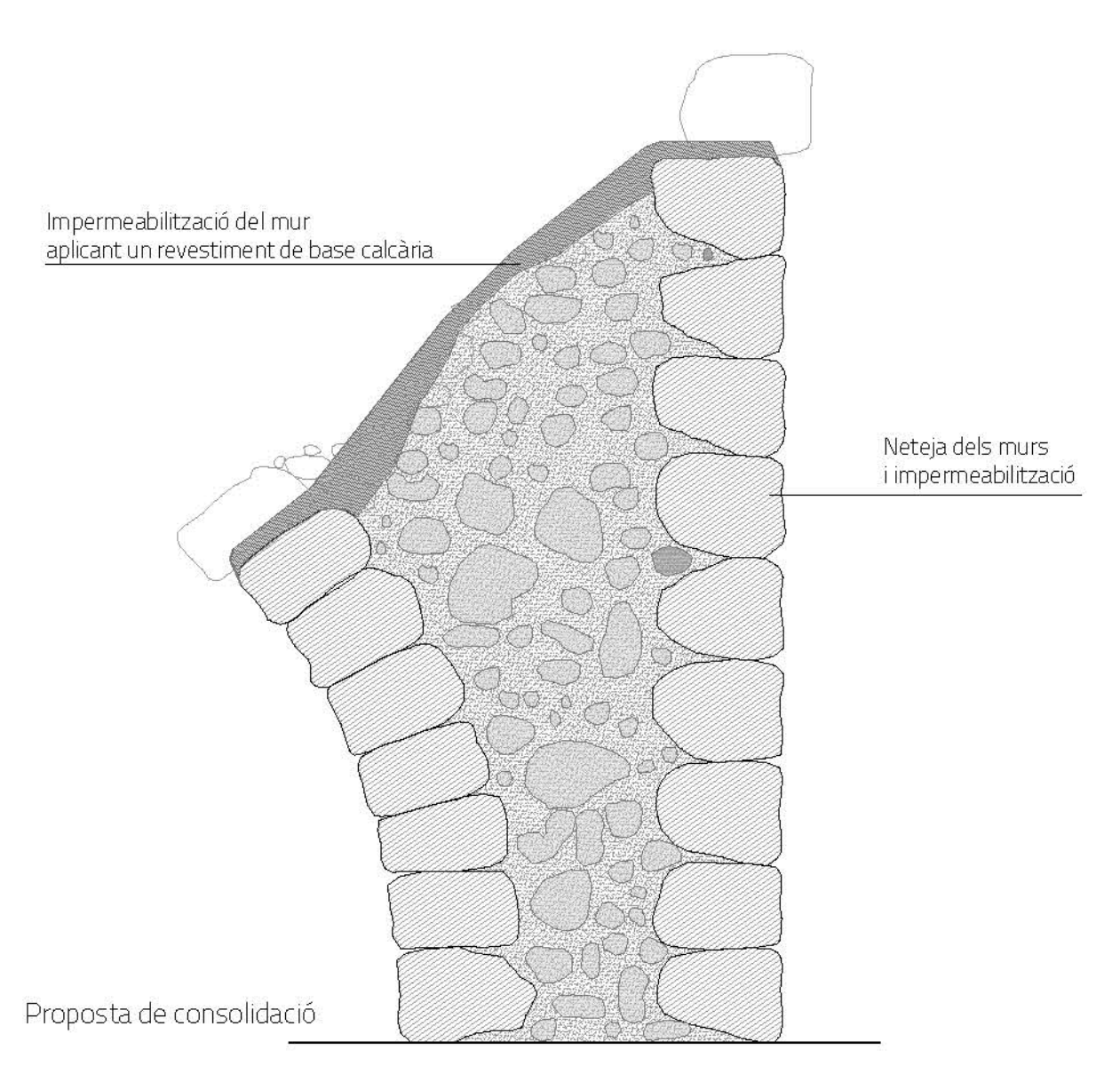
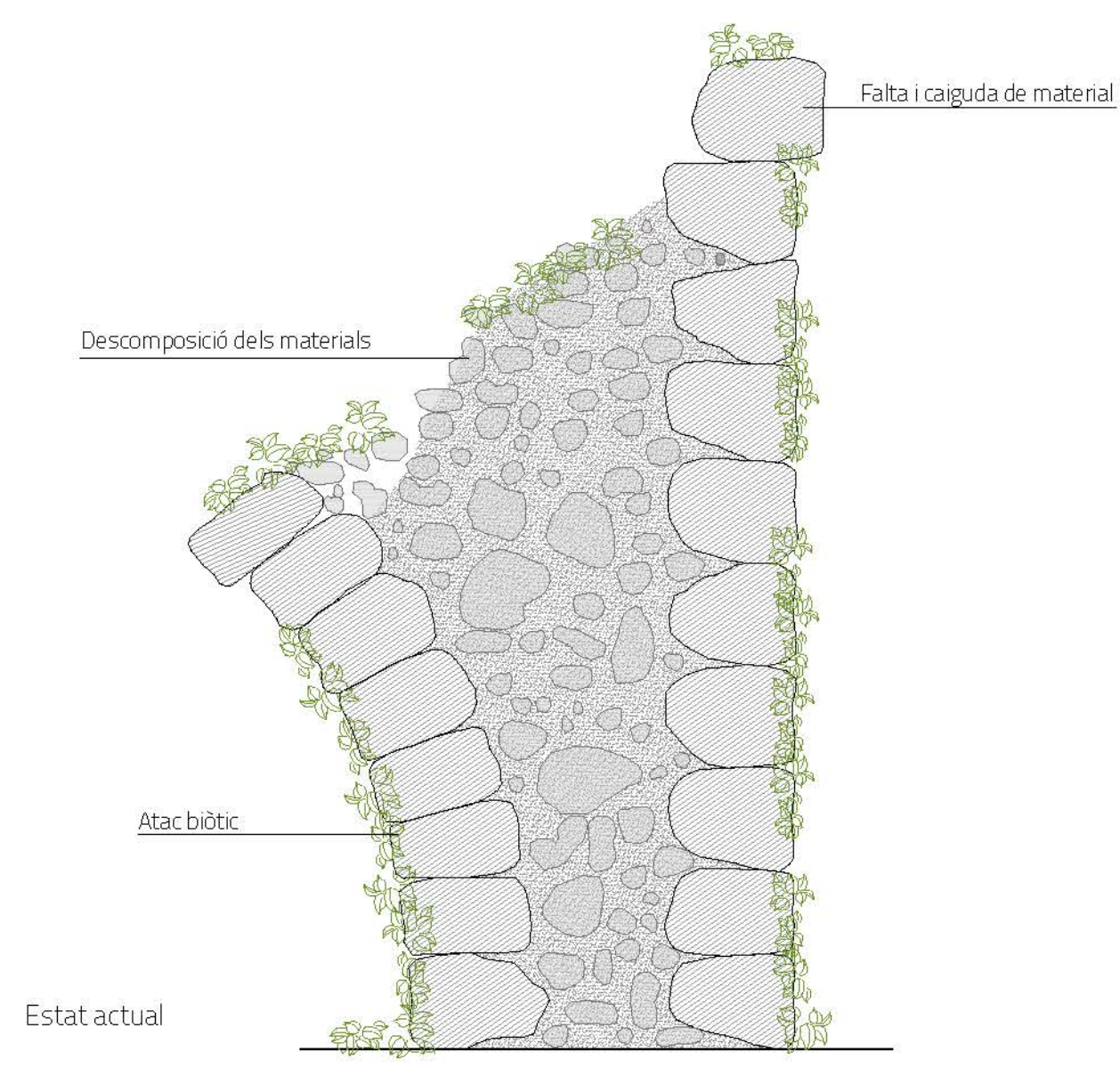
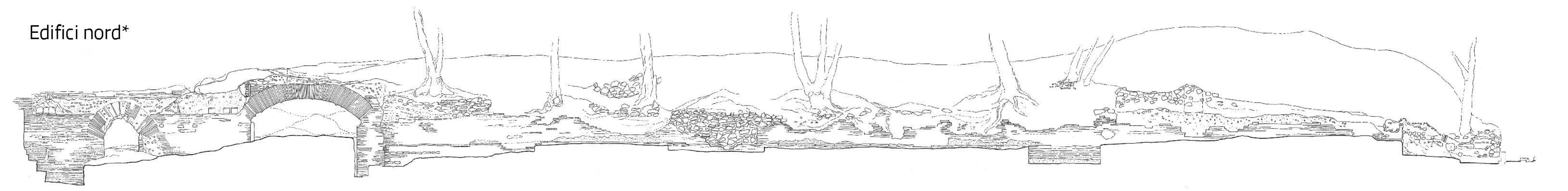
El criteri de partida per a la restauració de les estructures muràries es la del manteniment general de la imatge dels vestigis romans, pel que a l'hora d'intervenir en ells, es respectaran les tècniques i els sistemes constructius originals, sent per tant una intervenció de consolidació amb un aglomerant predefinit de calç.

Solament s'intervindrà amb nous mètodes o nous materials (costit de murs amb varilles de fibres sintètiques i emplenat amb resines epoxi) quan sigui necessari per problemes de conservació i/o estabilitat, i sempre des del principi de la reversibilitat.

S'actuarà sobre tot restituint els aglomerants als murs, al que s'hi trobi una falta de cohesió en les fàbriques provocat per la seva ausència.

En cap moment es restituirán elements constructius desapareguts. Serán conservats y consolidats els revestiments de calç, arrebossats o estucats originals que puguin conservar-se.

Les cares superiors dels murs serán impermeabilitzades aplicant un revestiment de base calçària, mesclada en obra y predefinita, i armada amb malla de fibra sintètica si fos necessari.

CONSTRUCCIÓ MEDIEVAL
 La zona nord és la part amb preexistències de més alçada. Es manté principalment l'edificació de l'època medieval, basada en la reutilització de materials de l'època romana i nova construcció amb murs de basalt de doble full.

CONSTRUCCIÓ ROMANA
 Principalment Opus Testaceum. Peces de maó de forma triangular, amb un dels vèrtexs cap a l'interior del mur, es travaven amb el nucli de ciment, i disposats d'aquesta manera formaven una paret completament plana per la part exterior. El nucli era l'element resistent, mentre que el maó era pràcticament només un revestiment. Va ser el mètode principal de construcció de parets durant l'època imperial.

*Informació i documentació gràfica i fotogràfica extretes de l'excavació arqueològica Laurentine Shore Project

